

Протокол

№

гр. София, 09.09.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 09.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **8094** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.41ч. се явиха:

ИЩЦАТА редовно призована, се явява лично и с адв С. с пълномощно към исковата молба.

ОТВЕТНИКЪТ редовно призован, се представлява от юрк. Й. с пълномощно по делото. ЗА СГП се явява прокурор П..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Н., редовно призована, не се явява.

ЮРК. Й.: Във връзка с дадената ни възможност за отговор по исковата молба по реда на чл.131 ГПК поддържа представената молба от 23.02.11г., включително със съдържащите се в същата молба възражение за недопустимост на исковата молба.

АДВ. С.: Въпросът, кой е ответник е въпрос по същество на спора и считам, че след като исковете са предявени в условията на евентуалност, съдът не може да се произнася относно ответниците с определение. Вредите ни са от нищожни инструкции, които считам за дискриминационни. В резултат на прилагането на разпоредбите на Инструкциите от 2006г. – 2007г. доверителката ми е лишена от законовите права да получи трудово възнаграждение през времето, през което е на мисия на ООН в К. и е лишена от законовите ѝ права да бъде осигурена в пълния размер от трудовите възнаграждения. В този смисъл има пряка причинно следствена връзка. Считам, въпросите за нищожността на инструкциите за безспорни, тъй като по отношение на този въпрос вече има произнасяне от ВАС с влязло в сила решение.

ЮРК. Й.: Съобразно уточнението от адв. С. аз предоставям на съда по въпроса за допустимостта на исковете.

ПРОКУРОРЪТ: Считат, че така предявените искове са допустими. Всички възражения, считам за въпроси, свързани със съществуването на делото.

СЪДЪТ във връзка с възражението на ответника по допустимостта на предявените

искове, направени в писмена молба от 23.02.11г. намира следното: намира висящото производство по жалба на ищцата пред Комисията от защита от дискриминация за неотнормимо към настоящия спор, тъй като се касае за друго производство, развиващо се по различен процесуален ред. Наличието на предходно административно, съдебно производство във връзка с оспорване законосъобразността на Инструкциите също не е пречка за допустимостта на предявените искове, доколкото квалификацията, дадена в проекта доклада от 19.01.11г. изцяло се основава на твърденията, дадени в исковата молба. Съдът намира, че дадената квалификация на иска е съобразно твърденията в исковата молба и навежда на иск по чл. 1, ал.1 ЗОДОВ, с оглед на което, не е претенция за трудово възнаграждение по ЗМВР, която следва да се разгледа от общите граждански съдилища. По изложените съображения СЪДЪТ приема исковата молба за допустима.

СЪДЪТ намира искането на ищцата за допълване на определението за насрочване на производството от 19.01.11г. с прекратителен диспозитив по отношение на министъра на вътрешните работи за допустимо и основателно, доколкото в мотивната част на същото определение и с оглед нормата на чл. 205 АПК е дадената квалификация на иск по чл.1, ал. 1 ЗОДОВ и съдът е намерил, че ответник следва да бъде юридическото лице МВР. Пасивната процесуална легитимация е абсолютна положителна процесуална предпоставка за предявяване на исковата молба, с оглед на което съдът е приел, че по същата следва да се произнесе с определение. Действително в определението от 19.01.11г. съдът е пропуснал прекратителен диспозитив на предявения иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ по отношение на административния орган, а именно министъра на вътрешните работи, с оглед на което същото определение следва да бъде допълнено. По изложените съображения

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и докладва исковата молба чрез прочитане на проекта доклада, даден с определение в закрито заседание на 19.01.11г.

ДОПУСКА допълване на същото определение в смисъл: ВРЪЩА предявената от ищцата Р. Г. С. искова молба по чл.1, ал.1 ЗОДОВ по отношение на ответника министъра на вътрешните работи и

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д.№ 8094/10г. по описа на АССГ, 2 състава само от отношение на ответника – министър на вътрешните работи.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта за връщане на исковата молба и прекратяване на производството може да се обжалва с частна жалба в 7 дневен срок, считано от днес за всички страни пред ВАС на РБ.

ДОКЛАДВА писмени доказателства, приложени към молба на ответника от 23.02.11г.

ДОКЛАДВА две молби на вещото лице Н. от 14.02.11г и от 25.08.11г. за невъзможност да бъде изготвена допуснатата СИЕ с оглед краткия срок между съдебните заседания.

АДВ. С.: Поддържам подадените искове. Представям и моля да приемете решение №100 от 16.06.11г. на ВАС по адм. д № С – 220/10г. с отбелязване, че същото е влязло в сила на 05.08.11г. и което обявява Инструкцията от 2006г. за нищожна. Поддържам изложените в исковата молба доказателствени искания със задължението на ответника да представи трудовото досие на доверителката ми или изброените в допълнителна молба от 27.01.11г. в т.2.4 документи, които са от съществено значение за настоящия спор. Водим допуснатия ни свидетел.

ЮРК.Й.: Оспорвам иска. Моля да се приемат представените от нас писмените доказателства. По отношение на доказателствените искания на ищцата, считам, че са неясни, тъй като не те посочват, за установяването на какви точно обстоятелства се иска трудовото досие на ищцата и какво ще доказват с него. Ако бъдат допуснати като доказателства, писмените документи, поискани в т.2.4 от уточняваща молба от 31.01.11г. те ще бъдат представени. Не възразявам да се приеме решението на ВАС. Ако бъдат представени и допуснати доказателства от служебното досие на ищцата моля да ми дадете допълнителна възможност да направя и други доказателствени искания.

АДВ. С.: Твърденията ми за претърпените от доверителката ми имуществени вреди касаят твърдение за това, че доверителката ми неправомерно е била в неплатен отпуск, въз основа на нищожни нормативни актове и нейната претенция касае именно неполучаваните трудови възнаграждения за периода, през който е била в неплатен отпуск. Доверителката ми е била принудена да подаде молба за неплатен отпуск.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражения по доказателствата, така както са представени, както и по доказателствените искания. Не намерих решение относно Инструкцията от 2007г. в кориците на делото.

АДВ. С.: Във връзка със становището на прокурора по доказателствата моля да ми дадете възможност допълнително да представя доказателства във връзка с доказателства за оспорването на Инструкцията от 2007г.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства, както и писмените доказателства, приложени към молба на ответника от 23.02.11г., както и днес представените от адв. С. решение № 100 от 16.06.11г. на ВАС, 7-мо отделение по адм. д.№ С-220/10г.

ЗАДЪЛЖАВА ответника на основание чл. 190, ал. 1 ГПК в срок до следващо съдебно заседание да представи писмени доказателства така, както са посочени в т .2.4 от уточняваща молба на ищцата от 31.01.11г., копие от което е получено от ответника на 07.02.11г., като в случай, че същите съдържат класифицирани материали, същите следва да се докладват в класифицирано деловодство на АССГ.

СЪДЪТ въведе свидетеля на ищцата в залата.

Снема самоличността на свидетеля.

Б. Д. Х. на 52г. неосъждан, без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК. Обещава да каже истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Познавам г-жа С. от есента на 2002г., когато кандидатствахме заедно за участие в мисии на международни организации. Първата мисия беше януари 2003г. до януари 2005г., втората мисия беше от 28.08.06г. до 28.08.08г. Заедно се върнахме на 28.08.08г. Ако говорим за възнаграждение, единствения доход, който имахме през този период, това бяха командировъчните, които ни плащаше ООН за нашето участие в мисиите в К., които бяха да ни покрият разходите за квартира и храна. Това не е доход в значението - заплата. Работихме в щаба на ООН в П. и контактувахме постоянно с ищцата. С ищцата постоянно говорехме за това, че в Б. не получаваме заплати, не ни осигуряват в МВР в пълния размер. Осигуряват ни на база на някакви минимални работни заплати, даже нито аз, нито официално сме виждали

документ на който да ни осигуряват, но примерно ни осигуряваха на 240 лв. Г-жа С. споделяше и беше разочарована, че продоволствията за дрехи, които се дават на всички служителите на МВР, на нея не ѝ се даваха и трябваше с лични средства да си купува униформа и най-елементарни неща, свързани с мисията. Не съм чувал да е взимала лекарства. Това което тя е споделяла, защото ние работим в една международна среда от офицери от много страни /може би имаше представители на поне 30 държави/ и е нормално в един такъв колектив, едно от нещата за които говорим, са за възнагражденията и тя ми е споделяла, че се чувства унижена, че като представител на Б. е единствената държава, участваща в мисията на ООН, чийто офицери, за да участват в мисията бяха принудени да излязат в неплатен отпуск. Това беше нейното разочарование.

На въпроси на адв. С..

СВИДЕТЕЛЯТ Х.: Не можеше да се замине на мисия през 2006г. – 2008г., без да се подпише рапорт за ползване на неплатен отпуск. Това беше императивно заложено от Инструкцията. В Инструкцията беше записано, че офицер, желаещ за участва в мисия, подписва рапорт за ползване на неплатен отпуск. Аз си спомням много добре, самия рапорт, когато ние тръгнахме на 28.08.06г. от сградата на Охранителна полиция до „Л. мост“, където имаше официално изпращане на мисионерите и по време на това изпращане ни се дадох да подпишем рапорт, с отпечатан текст – „желая да изляза в неплатен отпуск“, но това ставаше в самия ден на заминаване, автобуса вече ни чакаше на главния вход и ние заминавахме. Ние сме контактували в този период, защото заминаване на мисия не е от днес за утре, минава се през процедури на кандидатстване, на изпити, на тестове и всичко това трае пет – шест месеца. Г-жа С. ми е споделяла. Главния мотив на г-жа С. да тръгне в този момент беше, че тогавашния министър на вътрешните работи Р. П. по случай 3-ти март /националния празник/ беше на посещения в К., за да провери работата на българските служители от МВР, работещи в К. и там той беше казал, което после излезе и в медиите и печата, че поема ангажимента, че факта, че българските офицери са в неплатен отпуск, той ще го промени от 01.07.06г. Българските офицери, участващи в мисия ще получават нормалните си заплати в Б., даже беше казал, че и децата им до 16 годишна възраст ще получават стипендии. И ние точно в този момент се видяхме и тя ми е споделяла: „защо да не си напусна работата, след като ще продължавам да си получавам същата заплата, след две години ще продължа своята кариера“, но това не се случи. По мои спомени 54 държави са участвали в мисията. Единствената държава, която не получаваше заплати, беше Б.. Дори съм работил с колеги от Б., която тогава беше най-изостаналата държава, те получаваха 200 долара над заплата, затова че бяха на участие в мироопазваща мисия. Докато бях в тази мисия аз получавах единствено командировъчни. И в Инструкцията на ООН беше записано, че тия пари се получават единствено за квартира, храна, транспорт и други разходи, свързани с работа в района на мисията. В К. аз и всички българи сме контактували с представители на министерство на отбраната, представители на П. и според това, което те са споделяли, че даже са получавали някакъв бонус към заплата, но дали беше заплата и половина, не мога да съм категоричен, но получаваха заплата плюс командировъчните за участие в мисията. Г-жа С. ми е споделяла много пъти, защото тя е и юрист и са ѝ ясни тези неща, че един ден това, че е в неплатен отпуск ще се върне върху размера на пенсията, ще се отрази при изчисленията. Много често през 2006-2008г. тя изразяваше своето недоволство от тези работи. Ние контактуваме постоянно, не само г-жа С., но и всички българи, които

бяхме там, сме мини колектив, и си говорим за тези проблеми и си изразяваме недоволството за начина, по който сме третирани от българската държава. Правилата бяха такива, че след като се върнем от мисия продължаваме да ни държат в неплатен отпуск известно време, около един месец по тогава действащата Инstrukция, но това правило не се изпълняваше и често се назначаваше и по-късно от трийсетте дни. В крайна сметка това мотивира г-жа С. да напусне системата на вътрешните работи. Споделяла ми е, че се чувства много разочарована след връщането от мисия, от това, че продължава да си носи негативите от участието в мисията, от това, че ѝ е спряно развитието в кариерата и накрая взе свое решение да напусне системата на МВР, беше няколко месеца 4 – 5 след мисията.

На въпроси на юрк. Й..

СВИДЕТЕЛЯТ Х.: Ние се познаваме с г-жа С. от деня, в който се явихме на тестовете по английски език, това е било някъде около 10.10.06г. Аз работя в Регионална дирекция на вътрешните работи [населено място]. Точно помня 2008г. датата на заминаване, защото ми го казаха някъде 6 -7 август, че на 28 август заминаваме. Обаждаха ни се от мисия „Международни организации”, ние сме няколко човека, очакващи заминаване и си контактуваме и разбирахме. Всички винаги сме изразявали разочарование и недоволство, включително и аз от факта, че не сме получавали трудово възнаграждение и винаги сме получавали уверение, че това ще бъде оправено. Първоначалният срок на мисията беше една година. Инstrukцията на ООН, по която се работи за тези продължения е следната: винаги се отива за една година, като това също не е сигурно, може да бъде прекратено по решение на ООН и по - рано. След това мисионера след съгласуване със съответната държава, т.е. нашето МВР чрез министерство на външните работи може да бъде удължена мисията до две години, като едно продължение може да бъде три и шест месеца. Българското министерство на вътрешните работи беше решило, че продълженията са по шест месеца като, дори този срок беше императивен. В Инstrukцията беше казано „строго се препоръчва”. Имаше изключения и за повече от две години, но нашата група стояхме точно 2 години. Това е ставало след подаване на писмени молби, такива са Инstrukциите на ООН. Два пъти сме подавали молби през периода 2006-2008г. за продължаване на престоя. Подадохме и трети път, но линията на нашето министерство се промени, може би поради смяна на министъра, нашата група, въпреки че подадохме молби от Ню Й. разрешиха, а от С. не разрешиха. Един колега си прекрати мисията по семейни причини. Ищцата след прекратяване на отношенията с МВР ми е споделя, че е почнала работа в адвокатска кантора в С.. В един момент ми се обади и ми се похвали, че е участвала и е спечелила конкурс като юрист в „EULEX” в К., където работи и в момента срещу договор, заплата, осигуровки и т.н. От 01.01.11г. вече се казват „Правила”, не „Инstrukция” и се плаща пълното възнаграждение на офицерите, които са на мисия, както възнаграждението им в Б..

На въпроси на Прокурорът.

СВИДЕТЕЛЯТ Х.: Изпращането на мисия се извършва на база на тогава действаща Инstrukция, където е указана технологията и реда, по който се кандидатства. Това е конкурс за всеки, който желае. Един колега не се яви в последния момент беше се обадил, че си е намерил работа извън МВР и желае да получава заплата в Б., вместо да ходи в чужбина.

Свидетелят се освободи от залата.

За събиране на доказателства СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО за 15.12.11г. от 11.00ч., за която дата и час всички страни са уведомени от днешното съдебно заседание.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.26ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: